

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, fél évre 2 frt, negyed évre 1 frt. Egyenlő részletekre 10 kr

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felolvasó szerkesztő és lapfőigazgató:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda

Gyulafehérvár.

Hirdetések díjszabály szerint.

Új év napja

A Gyulafehérvári Hírlap tizenhatodik évfolyamán.
1887—1902.

Gyulafehérvár, jan. 1.

Ma új esztendő van. Szívünk örömeivel, újult reménnyel lépünk bele mi is a jövőbe, mert érezzük a közönség szívének áramfolyamából, hogy kötelességünknek mindig eleget tettünk és ez megnyugtatta lelkünket. A „Gyulafehérvári Hírlap” homlokára a mai nappal a tizenhatodik évfolyamot tesszük föl, mely elég erős biztosíték a múltból, hogy életképesek vagyunk a jövőre.

Hírnevet nem akarunk hajhászni, távol áll tőlünk a közönség jóhiszeműségét magunk számára kizsákmányolni, a szokásos újról öndicséretekre, ígéretekre és üres reklámszólamokra sem utazunk, mert jól tudjuk, hogy minden mesterséges és mondvasínált nagyság a nagy közönség elfogulatlan józan ítélete előtt erőtlenné omlik össze.

Tizenöt éves múltunk ajánl vagy vádol minket, mert a múltunk vádolja vagy ajánlja mesterét. Tizenöt éven keresztül lapunk minden egyes száma fölött hirdeti, — őrt állottunk városunk és vidékünk kulturális, gazdasági és kereskedelmi érdekei mellett. Mindenütt ott voltunk, hol a közügy érdeke, városunk és vidékünk fejlődése és boldogulása megkívánta. Intettünk, kértünk sokszor követeltünk is, az önérték, a számítás soha kezünk közül a tollat ki nem ütötte. Az igazság fegyvere volt ez nekünk mindig, melylyel az igazság és igazságosság csatáit az elfogulás, a gunynyal szemben mindannyiszor fényesen megvittuk. Voltunk harcainkban a mint mondják kedvesek; — voltunk alkalmatlanok is, azonban tanunk reá az Isten a közönségtől nem lehet egyoldalul szolgálani.

Meglehet az is, hogy a nagy munkával, melyet nemes lelkesedéssel magunk elé tűztünk, nem állott egyenes arányban csekély erőnk, hanem az Isten pótolta fogyatkozásainkat, öntött belénk erőt, a mikor lankadoztunk, segített, ha csüggedtünk, adott reményt, a mikor ingadoztunk és felémelt, ha bágyadoztunk.

A tizenöt év alatt voltak társaink, életerős, ambícióval versenytársaink, hanem ezek az élet küzdelemében mind elhullottak mellőlünk, míg mi ugyanazon zászló alatt, melyet ezelőtt tizenöt évvel kitűztünk, ugyanazon célért, melyet már annyiszor megjelöltünk és ugyanazon lelkesedéssel, melylyel munkánkba fogtunk, haladtunk és haladni fogunk arra és addig, a hová és a meddig hazánk, nemzetünk végtelen szeretete, városunk, szegény népünk jól felfogott érdeke és boldogsága ezután is megkívánja és elvárja tőlünk.

Azért reméljük és hisszük, hogy az a közönség, mely már így összenőtt ideáinkkal, — osztott jó és balsorsban, a mint a múltban velünk volt, úgy a jövőben sem fog elhagyni és mi ezért megígérjük neki, hogy jogait továbbra is védelmezzük, igazságaiért sikra szállunk; ér-

dekeinek kiszolgáltatását el nem nézzük, az erőnyest emeljük és bátorítjuk, a bűnöst lesújtjuk és megostorozzuk; a nagy közönségért élünk mindenben, érette megteszünk mindent: az Isten úgy segéljen minket az új esztendőben.

Újévi karczolatok.

Valamint a kereskedőnek vagy az iparosnak kötelessége minden év végén mérleget készíteni, amely biven kimutatja neki üzletének a lefolyt évben történt baladását vagy hátramaradását, úgy hisszük, kötelességszerűen cselekszünk mi is, ha a lefolyt 1901. évben városunk területén történeteket mérlegképen összeállítjuk, vajjon van-e okunk a haladással örülni vagy sem.

A t. olvasó méltán abbahagyja e cikk olvasását, mondván: hiszen a városi évkönyvben sokkal pontosabban találom felsorolva a Gyulafehérvárt történet ügyeket e karczolatok írója tehát meddő munkát végezett. — Igaza van t. olvasónak, de csak részben. Mert a nevezett évkönyv, akármily pontosan főlismárlja a városi ügyek és intézményeinek gyarapodását, az egész mű mégis csak egyoldalú, mivel csak a történetekről ad pozitív számadást. A hatóság hivatalos teendőinek eleget tett, ha arról gondoskodott, hogy a polgárok jólétét általában előmozdítsa, a mi nálunk hála az Égnek nagy mérvben történt is, de vannak a társadalomnak is kötelességei, lássuk csak, hogyan teljesítettük mi ezeket a múlt évben.

Mindenek előtt nézzük csak azt a palotaszertű épületet, melyet a város a szegény árváknak emelt, ha ez más városban történnék, az egész országnak már rég tudomása lett volna róla. Az árvaház már üdvösön működik, de minden ünnepe nélkül adatott át a nyilvánosságnak. Ez tulzott szerénység. Hadd tudja meg az egész világ, ha jól cselekedtünk — hadd utánozzanak bennünket mások is — ezáltal kétszerezük a jót.

Létezik városunkban két szegény fiú, a kit a sors kitűnő képességgel ajándékozott meg; mindkettő ifjúkoruk óta a festészet iránt mutatnak hajlamot, de mivel szüleik sem kellő vagyonnal, sem pedig elegendő intelligenciával nem bírnak fiaik isteni adományait kihasználni illetőleg kiképeztetni, ezen talentumok elenyésznek, ha társadalmilag nem segítyezik. Hisz Munkácsy asztalos legény maradt volna, ha szülővárosa Munkács közönsége nem nyújtja segédkezését neki, hogy előbb Budapesten aztán Münchenben és végül Párisban nyerje kiképeztetését — így szerzett bazájának elévülhetlen dicsőségeit. Tessék csak jól megnézni a szegény cipészlegény által festett és a lyceumi nyomda kirakatában kiállított festményt: minden alak arc kifejezésében már most látszik a született művész; hátba még kiképeztetnék, — a másik fiú arcképeket rajzol a nélkül, hogy valaha a rajzból egy vonalat is tanult volna. — A társadalom gazdag: segítsen rajtuk — a dicsőségből rá is hárul majd.

El városunkban egy iparos — igazi művész a maga nemében: husz esztendei vándorlása alkalmával iparját úgy tanulta meg, hogy művei csiny, izlés és tartósság tekintetében versenyeznek a külföldi készítményekkel. Városunkban letelepedett azon reménnyel, hogy itt a hazai ipart előnyben fogják részesíteni — de azért mégis inkább Bécsbe küldik a drága pénzt. — Tekintse csak meg t. olvasó az új kiosk tanczterem díszítését: vajjon nem megfelel-e ez a mai kor összes követelményeinek? Kell-e külföldi butor, ha nekünk is jeles műasztalosaink, kárpitosaink vannak? — Kell-e külföldi cipő, ha saját mesterembereink is csinosan, tartósan és olcsón dolgoznak?

Tény az, hogy városunk oly szerencsés fekvésű hely, hogy betegeknél is üdülő helyül szolgálhatna: minden oldalról hegyekkel van körülvéve, mely a zord szeleket visszafertja: az Ompoly, az ugynevezett Újpatlak és a városon keresztül hőmpolygó csatorna, mindannyi természetes csatornák, melyek a város tisztítását végezik — de ezen szerencsés fekvése ellensúlyoztatik a Lipovány városrészben egész éven át látható légrontó tónagyságu pocolyák által, tócsák — hol a békák ütötték fel örök tanyájukat — mint hajdan a görög Abderában. Nem vagyok szakember és azért nem tudom a módját,

miképp kellene azokat a házak és kertek közé ékelt lég és egészségrontó tócsákat kiszorítani, de annyi igaz, hogy Németország területén ezeket a rútító vizeket nem tütrék — sőt ezeket a parlagon fekvő töldeket gyümölcsöző területté változtatnák át.

De legyünk igazságosak.

A németországi közönség nem is várja meg, hogy minden apró cseprő dolgokban a hatóság intézkedjék. Minden nagyobb községben működik az ugynevezett „Wohlfahrts Verein”. Ennek feladata mindazt elintézni, vagy kezdeményezni — a mi a község jólétét előmozdithatja — területének szépítéséhez bozzájárulhatna stb. stb.

Ha városunkban ilyen egyesület léteznék — szeretném látni azt a polgárt, a ki ilyen egylettől távol tartaná magát — akkor az említett szegény tehetséges fiúk már rég tanuló lettek volna a müncheni vagy zürichi műegyetemnek, — a helyi iparosok panasza, hogy a külfölddel való versenye megemészti erejüket már rég megszűnt volna; a lipoványi tócsák helyében már rég díszlenének a szebbnél szebb gyümölcsfák — és a városban még sok más üdvös intézmény.

Alakítsunk tehát „jóléti egyesületet.”

Veritas.

A meséről, mint a családi nevelés egyik eszközéről.

Vajmi ritka eset nálunk, hogy az újságíró családok asztalán tantügyi lapot, s az olvasmányul szolgáló könyvek között neveléstudományi munkát lásson az ember. S viszont alig van művelt háziasszony, családanya, ki divatlapot ne járattatna. Pedig az előbbieknél réven megszerezhető ismeretekre inkább s első sorban van szüksége a szülőnek, mint a divatnapijának okozta haszontalan kiadásokra ingerlő lapokra. Ez aztán az oka, hogy a szülők nem bírva a nevelésre vonatkozólag a szükséges ismeretekkel, gyermekeiket csakis természetes eszközök alkalmazásával nevelik.

Hogy mik és melyek ezek a természetes nevelési eszközök, azzal mi nevelő-tanítók tisztában vagyunk; a szülők pedig annyiban ismerik azokat, mert alkalmazzzák. S mivel számtalan esetben rosszul alkalmazzzák, ta an nem végezik feleslegesen munkát, ha ezen eszközök egyik-másikára s különösen a mesére a „Gy. H.” becses hasábjain is rámutatnak.

Már Plató kimondotta, hogy „A jó nevelés nem abban áll, miszerint oktatásokat, feddéseket adnak, hanem abban, hogy megtesszük magunk, a mit másoktól követeltünk.” Ezen nevelési elv igazságát a szülők nagyobbára szintén ismerik ugyan, de nem tudják, vagy nem bírák — nem tudván ömagukon uralkodni — alkalmazni. S hogy a rossz példa mily pusztító hatással van a fogékony, ártatlan gyermeki lélekre, azt mondanom is felesleges.

Az élő példával nevelési szempontból azonos az elbeszélés, vagy mese, mely a gyermek kedélyvilágának mindenkor legkedvesebb tápláléka. S épp a mesélés vagy elbeszélés a családi nevelésben általánosan használt eszköz. Pedig a tudatlan szülő vagy családtag sokszor akarva — nem akarva a „Vasorrú báb” s „Hétfélt sárkány”-ról s egyéb meg nem választott rémmeséivel a legnagyobb kárt teszi a gyermek lelkében.

Hogy ez tény, nem szükséges egyébre utalnom, mint hogy betekintsünk valamely család életébe, vagy gondoljon csak ki-ké vissza saját gyermekkorára, s lehetetlen, hogy igazat ne adjon nekem.

Különösen elítélendő azon szülők hanyagsága, gondatlansága, kik gyermekeiknek megengedik, hogy a család hajmeresztő, ostoba s nem egy esetben erkölcs-telen meséit végighallgassák, avagy elfűrik, hogy azok a gyermekeket ijesztgessék.

Számtalanszor megtörténik, hogy az ártatlan gyermeket vidám játszadozása, kedvtelése közepette megzavarják az ijesztgetések különféle neveivel. A „jön a mumus, elvisz, megesz” stb. efféle ostoba kifejezések félelemmel töltik el a szegény gyermeket. Hát még mikor aztán tényleg meg is jelentetik mint Miklós vagy Lucza napján rendszeren s általánosan szokás — a mumust?! Egész testében remeg ilyenkor a gyermek a félelemtől! S ha esetleg gyöngye testszervezetű, ugy a legborzasztóbb betegségbe eshetik, mely esetben egész életére nyomorék marad.

KAPHATÓ: J.B. Misselbacher-nél Gyulafehérvár.

„Le Délice” Legjobb Vergé Cigaretta papír „Le Délice”
Legjobb Vergé Cigaretta hüvely

KAPHATÓ: Fingerhut Jakab-nál Gyulafehérvár.

„Jenile” Legjobb Egyptomi Cigaretta hüvely „Jenile”

ISKOLA ALAPÍTVÁNY - KOLOSZVÁRI KÖZPONTI EGYETEMI KÖNYVTÁR © FUNDATIA PENTRU ȘCOALA - BCU CLUJ-NAPOCA.

De nemcsak a testi szervezetre van az ijesztés veszedelmesen káros hatással, hanem rombolólag foly be a gyermek szellemi életére is. Ennek a szerintem semmi másnak következménye az emberi lélek gyarló nyilvánulása: a féltékenység, gyávaság. Senki sem állíthatja, hogy az agyonijesztgetett gyermek az ijesztgetésekből bátorságot merít. Hisz világosság hiányában még egyik szobából a másikba sem mer menni: sőt többet mondok! ha a szobában sötét van, az ilyen gyermek a világért sem eresztene el anyja szoknyáját.

Nem kevésbé elítélendő azon szokás, mely égháború alkalmával abban szokott nyilvánulni, hogy ezen tüneményt a gyermekeknek úgy magyarázzák, mint az Isten haragjának megnyilatkozását. Holott ebben éppen az Ő jósága mutatkozik, a mennyiben azonkívül, hogy megtisztul a levegő, a természetet felfrissítő, jótékony eső szokta azt követni.

Igen, tanítsuk meg ilyenkor a gyermeket arra, hogy égháború alkalmával nem jó fá, vagy egyéb magas tárgy alá, vagy mellé állani. De ne fokozzuk ijesztgetéssel bátortalanágát, a mielőtt az életben — elvesztvén válságos pillanathat bátorságát, lélekjelénétét, — nem egyszer adja meg majd az árát.

Az egyes embereknél némely állatok iránt mutatkozó undor, vagy ellenszenv, szintén a gyermekbe oltott féltékenység folyománya. Mily komikus aztán látni, ha egy testileg erős ember egy béka, egérke vagy pók láttára sikoltozva, ugrálva igyekszik menekülni a vérszomjas fenevad elől.

Ismertem egy öreg jó tanítót, aki ez és más utált állatokat erővel nyomta tanítványainak kezébe, mondván: „A természetben semmi sincs utálatos; minden szép és hasznos, amit az Ur Isten alkotott.” S ezzel azonkívül, hogy igazat mondott, egyszersmind elérte azt, hogy az ily indokolatlan undort, féltékenységet tanítványaiiban legyőzte s ez sikerült neki oly gyermeknél is, akinél ezen jelenségek vagy mondjuk tulajdonságok már meg voltak.

Az elmondottakkal csupán azt akartam dokumentálni, miszerint nem elegendő, hogy a szülők gyermekeiket csak úgy a hogy neveljék, hanem kell, hogy okoskérten neveljék; vagyis minden ez irányban cselekedetük komoly megfontolás után történjék s figyelemük kiterjedjen minden kicsiségnek látszó, de mindemellett fontos körülményre. S mivel — miként bevezetésemben megjegyeztem volt, a szülők sem tanügyi lapokat, sem neveléstudományi műveket nem igen olvasnak, ily és ehhez hasonló közleményekre vár a feladat, őket az ilyenfélekről felvilágosítani s a mellett odahatni, hogy néha tanügyi lapokat is olvaszanak.

En a hozzám fordulónak szívesek kölcsönözök elolvasás végett 4—5-féle tanügyi lapot és folyóiratot.

Szász Károly.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1902. január 2.

— **Karácsony.** Harangok zugása hirdette a béke urának, az ég fejedelmének, a kis Jézusnak a megszületését. S az éjféle barangzó békével töltötte el az emberek szívét és siettek a megszületett Kisdedet üdvözölni. Fényes, nagyszámú közönség vett részt a karácsonyi éjféli misén, a melyet Fábrián Sándor nagyprépost ur czelebrált. Midőn fölbangzott a *Menyőből az angyal* . . . a hivek porba omolva üdvözölték a világ Megváltóját. Karácsony első napján a szent misét *Püspök urunk* ő méltósága mondotta fényes segédettel. Az ünnepi szt. beszédet *Zomora Dániel* kanonokplebános ur tartotta. Számos ez eddig tartott beszédei ragyogó ékesszólásáról tesznek bizonyosságot, de e beszéde mindenesetre méltán gyöngye lehet e téren tanúsított működésének. Páratlan lelkesedéssel és szívet-lelket megrázó szavakkal fejtette ki a világ megváltója születésének nagy jelentőségét, midőn együtt zengette ő is az angyalok karának énekével: *Dicsőség a menyországban Istennek, s békesség a földön a jóakaratu embereknek.*

— **Szilveszter ünnepét,** mint az évnek utolsó napját az egyház is méltó fénnel ülte meg. A székesegyház nagy hajóját, melyet a számtalan gyertyák fénye hintett be pazar csillogással, nagyszámú közönség töltötte meg. Ott volt a káptalan valamennyi tagja s a tanári karnak legnagyobb része. A beszédet *Zomora Dániel* kanonok plebános tartotta, a ki ujjal fényesen beigazolta kiváló szónoki tehetségét. Az egybegyűlteket mindvégig figyelemmel hallgatták a szónoklatot, melynek végétől a megholtak és születettek számát olvasta fel a plebános. Született a múlt évben Gyulafehérvárt 329 gyermek, meghalt 210 ember. A szt. beszéd végétől Fábrián Sándor nagyprépost fényes segédlettel intónálta a „Te Deum . . . -ot, mely után az áldás következett. Így ünnepelt az egyház. Hogyan töltötte azonban a „civil” világ az estét, haj azt leírni bajosan lehetne . . . Még lajossal lenne azonban statisztikát nyújtani arról, hogy hány ember érte meg az új évet józanul és hány — illuminálva.

— **Új esztendő.** Ismét egy esztendő pergett le az idő vén kerekén. A függöny újból legördült. Vége az ő évnek. A színtér azonban csak a régi maradt.

Előttünk áll a fátoly borította új esztendő, mely elé mindenki aggódva, félve, vágyakozón és reménykedve tekint.

Legyünk türelmesek és ne lássék meg arcainkon, hogy bánat, fájdalom, szenvedés dul bennünk; derítse inkább mosoly ábrázatunkat, mert türelem és mosoly az idők folyásának igazi csillagzatai. —

Minden egyén, ki egyébként fegyverkezik a felforgó viszonyok ellen, csalódással fog kudarcot vallani

és előbb-utóbb legerélyesebb küzdelmek daczára lefogja rakni fegyvereit, embergyűlölővé válik; megijed az ellene irányuló roszakarattól és fondorkodástól; mert látja, hogy mind hiába, mind hasztalan, a fő a türelem és nyugodt mosoly.

Hiába minden automata-találmányok daczára, a stult galamb egyikünknek sem reptül a szájába.

Ez az, mit az emberiség nagy tömege megérteni nem akarja.

A feltétlen jólétet hajhássza, mikor a legkezdetlegesebb megélhetési módzataival sincs tisztában.

Türelem! Türelem a nagy vagyon iránt, hisz annak hullamai a mi nyomoraszalta partjainkra is csak kiverődnek.

Mosoly! Hisz a gazdag ember napjai is megszámlálvák. Ep oly remegve várja a Szilveszter estélyét, hogy egygyel többet számálhasson mint mi.

Türelem a felekezeti különbféleség iránt, hisz egy Atyának gyermekei vagyunk, csak más más csebecsebecével vagy éppen csak más czimkével véljük kegyeit kiérdemelni.

Mosoly! Mosolylyal, jóakarattal nézzük el embertársaink félszeg beveskedéseit; így sokkal előbb fogunk hozzánk simulni, mintha hasonló éles fegyverekkel védekeznénk, melyek akaratlanul is sebet ejthetnek.

Hisz a társadalom nem más, mint egy tűkör, melyből mindegyikünkre saját képmása tekint. Ha mogorva tekintetet vetünk rá, sötét kép tűnik elénk, Mosolyogjunk tehát rá, nevéssünk vele és vidám kedélyes társul fog mellénk szegődni.

Türelem és mosoly!

Kiséréljük meg e jel alatt csak ezt a beköszöndött egy évet is eltölteni. Tán inkább közeledünk egymáshoz; tán inkább közeledünk közös célunkhoz a megelégedettség, a kielégítés, a boldogság, a boldogítás érdekében küszöbör.

Meg vagyunk az már jó régen írva: „Aki téged követ dob meg, dobd azt kenyérrel vissza.”

Régi nóta?

Hiszen a régi nóták sokkal szívhez szólóbbak.

Gyujtsunk hát a régi nótára!

Ha nekünk régi is e nóta, mondjuk el azt többször kisdedünk előtt! Ők mostanában ezt nem igen hallják. Egész más hurokat pengetnek füleik mellett.

Türelem és mosoly! Erre szoktassuk önmagunkat, családjunk minden egyes tagját. —

Az élet szenvedéseiben nem lesz oly kínzó — örömeiben nem lesz oly sivár!

Türelem! jöjjön a te országod! . . . Szeretet árásszon el minden családi kört! . . . Szeretet hassa át a társadalom minden rétegét! . . . Szeretetről daloljon a magyar anya gyermekeinek! . . . Szeretetről zengjen minden magyar ének . . .

Csak így remélhetünk: boldogabb újévet!

— **A városunkban elő-előforduló** nevezetesebb eseményekről — szegyenkezve valljuk be — leg-többször a fővárosi lapok után szerzünk elkésve tudomást. Azoknak az uraknak, a kik mint vidéki tudósítók szerepelnek városunkban, s így az eseményeket figyelemmel szokták kíséni, eszük ágában sincs, hogy midőn a fővárosi lapokat értesítik, egyszersmind a helyi sajtót is tudatják az eseményekről. Pedig az nem sok fáradságunkba kerülne, csak éppen egy kis jóakarattal lenne hozzá. Hanem ez hiányzik az uraknál, sőt talán egyeust a helyi sajtó elleni ellenzenvük gátolja őket — mint mindenben — úgy az itteni újságir támogatásában is. — Egy igen szép és fölemelőfőpásztori ténykedésről olvasánk a fővárosban megjelenő „Iparos Ifjúság” című lapban, mely hogy nem nálunk jelent meg először, annak csak ugyan a tisztelt tudósító az oka. Bár helyeseljük, hogy az iparos ifjúság épülésére az ő lapjukban közölte cikkét, de ez még nem volt elég ok arra, hogy ily magasztos ténykedést lapunkkal ne közölhessen. Ha későn is, de lenyomatjuk a fölemelő eseményt, hogy azok is olvassák, kiknek nincs módjukban pesti lapot járattni.

Es itt adjuk most a kérdéses cikket:

Majláth püspök az inasok között.

Örökre emlékeztetes szép napja volt december hó 1-én az „Iparostanonez-Otthon”-nak Gyulafehérváron. Erdély nagy püspöke, kinek figyelmét és főpásztori gondját semmi humánus cselekedet sem szokta elkertülni, többször, mikor Gyulafehérváron tartózkodik, megjelen az ottani „Iparostanonez-Otthon”-ban, a hol szeretetével, tanításával, tiszta példájával, áldozatkészségével és bőkezű adakozásával lelkesíti, neveli és tanítja a tanoncokat a vallásosságra, a becsületre és szorgalmas munkára.

Most is — mint tudósítónk írja — a tanoncok életében egy ilyen ritka ünnepélynek voltak szemtanúi. Majláth püspök a Tanonez-Otthon vezetője, Kopacz Gergely helyett, kit betegsége távoltartott a tanoncoktól, november hó 24-én megjelent a Tanonez Otthonban és két óra hosszat maga készítette elő az inasokat a szent gyónásra, megtartotta a szokásos hitelemzést — és az örvendezőkkel ő is együtt örvendezett.

30-án este a főgymnázium díszes kápolnájában 5 órától 7 óráig két papja segítségével kihallgatta szent gyónásaikat és másnap pedig, Advent első vasárnapján, kora reggel püspöki kápolnájában egy szép beszéd kíséretében maga áldoztatta őket és adta fel 38—40-nek a kármelbegyi Boldogasszony szent skapuláréját. Szent áldozás után szívesen látott vendégei voltak a „jó inasok” — így szokta őket nevezni — Majláth püspöknek. A gazdag reggeli után újból közérjük vegyült, bőkezűen megajándékozta mindegyiket, keresztcsékkel, érmekek, szentképekkel, a szentek életének egy-egy részletét osztván ki közöttük.

Tanoncaink pedig ennyi alázatosság és jószág, sze-

retet és buzgalom láttára nem győztek betelni az örömmel, szeretetteljesek és buzgók voltak, arczuk fénylett az áhitattól, szívüket emelte a lelkesülés, mert ez a nap a szívek ünnepe — az ő napjuk volt.

Hogy is ne! Hiszen milyen jó, édes Istenem, az étellel már küzködőnek egy pár órát időzni olyan főpap társaságában, ki midőn az Ur testével a lelkek ezreit táplálja, nem feledkezik meg a kicsinyek millióinak testi táplálásáról sem.

Vajjon, édes gyermekeim, ilyen nagy szeretetért van-e jutalom és hála ezen a világon? . . .

— **Egy derék polgártársunk jótékony-ságáról** teszünk az alábbi néhány sorban említést. Lehet, hogy szerénységét illetjük ezzel, de a cselekedet maga oly nemes és ritka, hogy megbocsáthatlan mulasztást, sőt hálátlanságot követnénk el azáltal, ha róla meg nem emlékeznénk. — Tudjuk, hogy a szegény az ő gyámoltalanágát leginkább érzi így karácsony táján, azt is tudjuk, hogy a nemes emberbaráti szív is ilyenkor szokott felmelegedni inkább a nyomor látán. A következők ez: A jótékonyra hajló felebarát látta a nyomort és igyekezett azon enyhíteni. A szegények megérezték a sorsuk iránt érdeklődő nemes szív melegét s igyekeztek annak minél számosabban közelébe jutni. Es itt következik az, a mi feljegyzésre méltó. Nemes szívű polgártársunk ugyanis *harminczöt* hozzáközeledett szegényt látott el hol ruhaneművel, hol pénzzel, hol pedig hus és más ételumenekkel. Nem fűzünk ehhez bővebb kommentárt, csak annyit mondunk, hogy ha minden hozzá hasonló anyagi sorsban levő ember csak tizedrészeannyi szegényt segélyezett volna, — bizon kevés arcon szaladt volna végig a nyomor és kétségbeesés könyve a karácsonyi szent ünnep alatt. A derék polgártárs ne vegye tőlünk zokon, hogy nemes szívének ezen szén és ritka áldozatkészségről tanuskodó cselekedetét nyilvánosságra hoztuk, és hogy nevét sem hallgatjuk el, mert hiszen manapság nagy szüksége van példákra az embereknek. A nemes szívű emberbarát neve: Oriás György. Aldja meg az Isten!

— **Temetés.** Mint lapunk mult számában röviden jeleztek, végtelen szomorúság érte az erd. növ. papságot. Bár szívüket édes örömmel töltötte el a szt. Karácsony, mégis ez örömlükbe üröm is vegyült, a midőn Nagy Lászlót, szeretett társukat az Ur Isten kiszólitotta az élők sorából. Benne egy példányképet, egy lelkes törekvő ifjút vesztek s így fájdalmuk mélyreható volt. A korán elhunyt ifjú temetése fényesen ment végbe 26-án d. e. 11 órakor. Társai, kiket ő mindig szeretettel övezett, szép gyászünneppel áldoztak az ő emlékének, mely valóban megérdemli a méltánylást, mert mindnyájukat áthatotta az a mély fájdalom, a melyet pályatársuk elvesztése keltett szívükben. A műsor egyes pontjait nem részletezzük, de mindegyik kiváló volt. Az ünnepélyt egy szép gyászdal zárta be.

— **Számtalan elismerőlevél** és hirneves orvosok ajánlják, hogy vérszegény, angolkór, mell-tüdő-baj, gyöngeség, skrofulózis és hasonló bajok elhárítására és keletkezéseik megállítására felbűlmutathatlan jó szer a Zoltán-féle Csukamajolaj. Sem szaga, sem íze nincs, miért gyermekek, valamint felnőttek szívesen veszik be. Nagy táperezénél fogva kiváló erősítő és könnyen emészthető szer. Üvege 2 korona a gyógyszerárakban.

— **Rákóczi Ferencz hamvai.** Valamikor, esztendőkkkel ezelőtt mozgalom indult meg az országban, hogy hazahozzák annak a férfinak a porladó csontjait, a ki hősiességével, magyar érzésével, nevének varázssával egy egész nemzetnek megszabadítója lett és a ki elveinek élve, következetes maradt azokhoz mindhaláláig, míg száműzöttén maroknyi kis hű magyar koloniától környezve egy török városkában hunyta örök álomra szemeit. Az a mozgalom, a melyet néhány lelkes férfi indított, elaludt. Szalmaláng volt az is, mint akárhány más. Az emberek egy darabig érdeklődtek, a kormány is jóakarattal nézte, lépéseket is tettek a hazaszállításra nézve, pénzt is gyűjtöttek és azután következett egy nagyobb sikkasztás, valami óriási vasuti vagy bányászerecséltenség, színbáziság, gyilkosság, Osztrigás Miczi és Teknősbéka, egy pikáns válópör . . . és Rákócziról nem esett többet szó. Mit törődtek vele, hogy ez az ember egész életében a magyar szabadságért küzdve, a távol idegenben alussza örök álmát és hogy most sem pihenhetnek hamvai a szerette anyaföldön? Ott is békével nyugodhatik. Ha meg tudott lenni másfélszázadon keresztül, akkor ott maradhat továbbra is. Hogy pedig ezt megemlítjük, arra egy kis hír szolgáltatott okot. A szegedi színház tagjai, előkelő budapesti művészek közreműködésével, disztribúciót akarnak rendezni, melynek tiszta jövedelmét Rákóczi hamvainak hazaszállítására akarják fordítani. A nagyok nem tettek semmit, cselekednek hát a kicsinyek. Örvendőes tudomásul vesszük a dolgot, mint mindent, a miből a hazaszeretet és a kegyelet érzése tükröződik. A kegyelet olyan tulajdonság, mely ma már kiveszőben van, közönyös hideg szívűtünkből. Ha ezt ápoljuk, gondozzuk, akkor idővel talán a szegény, talán a bűnös oda viszi a többieket is, hogy csatlakozzanak mozgalmunkhoz. Am akármilyen tetteik rugója, a végcél elérése a fő. Ne engedjük, hogy egy olyan nagy hazafi teste idegen földben porladjon el, hanem hozzuk haza és zárandokoljunk el sirjához, hogy hazaszeretetet, következetességet, az elvek szentségét és istenfélmet tanuljunk a nagy ember koporsója mellett.

— **Szépség-verseny.** Magyarország a női szépség hazája. Sehol annyi szép asszony mint hazánkban. Igazi rózsaszüret lesz tehát a Magyar Szalon szépség-versenye, melyet külföldi lapok mintájára rendez, bemutatván a szépek legszebbjeit. A Magyar Szalon szerkesztősége felhívja ez uton Magyarország összes szépségeit, hogy arczképeiket a Magyar Szalonnak be-

küldjék. Ezt az arczképet a Magyar Szalon közölni fogja és maga a közönség fogja szavazás útján a díjat oda szavazni. A díj a nyertes szépségnek egy elsőrangú művész által megfestett képe. A legszebbnek talált öt kép több külföldi lapban is meg fog jelenni. Az arczképek 1902 március 1-ig küldendők a Magyar Szalon szerkesztőségébe (Bpest VIII. Kerepesi ut 23.) A pályázat részletes feltételeit a Magyar Szalon most megjelenő januári füzeté közli. A Magyar Szalon előfizetési ára félévre 10 korona.

— A „Budapest” huszonöt éves jubileuma. Ritka ünnepet ül közelebb a „Budapest” képes politikai napilap. Fennállásának huszonöt éves jubileumát. Negyedszázad az emberi életben is nagy idő. Hát még egy napilap pályafutásában, hát még nálunk! S el kell ismerni, hogy a „Budapest” e hosszú negyedszázad alatt derekasan felelt meg hivatásának. Mindvégig hű volt kitűzött 48-as programjához, s emellett folyvást kintülő hírszolgálatát volt. Ennek köszönhető, hogy ma már az ország egyik legkedveltebb újságja. Ismerik és olvassák mindenfelé, s népszerűsége növekedett. De nem is csoda; mert tagadhatatlan, hogy a „Budapest” fürgé, szemes, bátor, egyszerűval igen jó, szerkesztett újság. Vezércikkjeit legtöbbször orsz. képviselők írják, köztük Kossuth Ferenc, a függetlenségi és 48-as párt nagynevű elnöke. Hírei frissek és megbízhatók; tárczarovatát nemcsak szórakoztató, hanem tanulságos is; regényei érdekfeszítők. Nagy előnye, hogy a fontosabb napi eseményeket sikerült kivétel nélkül képekben is bemutatja. De előnye az is, hogy újévkor a lap minden rendes előfizetője egy díszes kiadású és tartalmas naptárt kap ajándékkul. Aki tehát egy megbízható s minden tekintetben kipróbált napilapot akar olvasni: annak bátran ajánlható a „Budapest”, amelynek előfizetési ára egy óra 2 korona, negyedévre 6 korona, félévre 12 korona és egész évre 24 korona. Az előfizetések a „Budapest” kiadóhivatalához (Budapest, IV., Sarkantyus-utca 3. sz.) küldendők.

— A történelem egyes korszakai szinte drámai erővel jelennek meg s úgy is hatnak, mert a sors szinte művészién dolgozta ki. Nagy Sándor hadmeneiteiben, Hannibál alpesi útjában mintha egy-egy éposz testestülne meg. Róma bukása, Karthágó elpusztítása a Thermopilé, az Abenceragok sorsa mind költői, sőt egyenesen drámai érdekű. Drámai korszaka nincs az egész világtörténetnek, mint a 30 éves háború, az eszmék és szenvedélyek vad és nyers harcának borzasztó kora. Wallenstein féltelensége, csapatainak fanatizmusa betölti a világot s drámai erejűvé teszi az egész korszakot. Ez megint egy olyan világesemény, amelynek hullámai hozzánk is átsapnak, s az európai történelem lapjain megint megfordulnak magyar nevek. A kereszténység terjedése óta Nyugatról nem csapódtak ide nagyobb hullámok, mint ebben a korban. Erről a korról szól a Nagy Képes Világtörténet 147. füzeté, mely most hagyta el a sajtót. A 12 kötetes nagy munka szerkesztője dr. Marczali Henrik, egyet. tanár, ki egyszersmind a VIII. kötet írója is. Egy-egy gazdagon illusztrált kötet ára díszes félbőrbeállításban 16 korona; füzeteként is kapható 60 fillérjével. Megjelen minden héten egy füzet. Kapható a kiadóknál (Révai Testvérek Irodalmi Intézet Részvénytársaság Budapest, VIII., Üllői-út 18. sz.) s minden hazai könyvkereskedés útján havi részletfizetésre is.

Nyilttér.†)

Selyem-blousok

2 frt. 35 és feljebb — 4 meter — valamint Henneberg selyem fekete fehér és színes 60 krtól egész 14 frt. 65 krig méterenként. Mindenkinek bérmentve és elvámolva házhöz szállítva. Mintak postafordultával. Sveiczba kétszeres levélbélyeg ragasztandó.

Henneberg G. selyemgyáros es. és kir. ud.-udvari-szállító. Zürichben.

* Az e rovat alatt közlöttéért nem vállal felelős éget a szerk

Sz. 5129—1901. tkvi.

Arverési hirdetmény kivonat.

A gyulafehérvári kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közli, hogy a gyulafehérvári róm. kath. papnővelde végrehajtónak Wachek János és társai gyulafehérvári lakosok végrehajtást szenvedő ellen 250 korona tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a gyulafehérvári 119 sz. tljzkvben A + 3 rendsz. és a gyulafehérvári 2086 sz. tljzkvben A + 1 rendsz. összesen 1806 korona becsárban az árverést elrendelte és hogy a fenn megjelölt ingatlanok 1902. évi január hó 9-én d. e. 9 órakor a gyulafehérvári kir. törvényszék tkvi hatóságánál megtartandó nyilvános árverésen a kikiáltási árón alól is el fog adatni.

Arverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok kikiáltási árának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ban jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333 sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kikiáltott kezéhez letenni, avagy annak az 1881. LX. t. cz. 170. §. értelmében a bíróságnál történt előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.

Gyulafehérvár, 1901. évi október hó 14-én.

A kivonat hitelességét igazolja.

Nagy Kálmán, kir. tkvi kiadó.

Sz. 7935—901. tkvi.

Hirdetmény.

Korna község telekkönyve birtokszabályozás következtében átalakított és ezennel egyidejűleg azokra az ingatlanokra nézve, a melyekre az 1886. XXIX. az 1889. XXXVIII. és az 1891. XVI. t. czikkek a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzését rendelik, az 1892. évi XXIX. t. czikkben szabályozott eljárás telekkönyvi bejegyzések helyesbítésével kapcsolatosan foganatosított.

Ez azzal a felhívással tétetik közzé:

1-ször, hogy mindazok kik az 1886. XXIX. t. cz. 15 és 17 §-a alapján ideértve e §-oknak az 1889. XXXVIII. t. czikk 5 és 6. §-aiban és az 1891. XVI. t. cz. 15 §-a) pontjában foglalt kiegészítéseit is valamint az 1889. XXXVIII. t. cz. 7. §-sa és az 1891. XVI. t. cz. 15. §. b.) pontja alapján eszközölt bejegyzések vagy az 1886. XXIX. t. cz. 22 §. alapján történt törlések érvénytelenségét kimondhatják, e végből törlési kereseteket hat hónap alatt, vagyis az 1902. évi július hó 1-ső napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák be, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő eltelté után indított törlési kereset annak a harmadik személynek, aki időközben nyilvánkönyvi jogot szerzett, hátrányára nem szolgálhat;

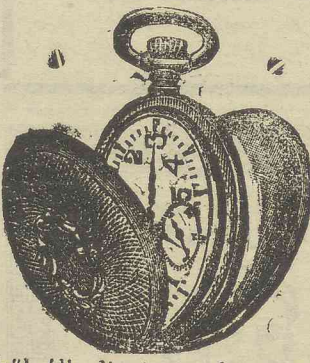
2-szor, hogy mindazok, a kik az 1886. XXIX. t. cz. 16 és 18. §-ainak eseteiben ideértve az utóbbi §-oknak az 1889. XXXVIII. t. cz. 5 és 6 §-aiban foglalt kiegészítéseit és a tényleges birtokos tulajdonjogának bejegyzése ellenében ellentmondással élni kívánnak, írásbeli ellentmondásukat hat hónap alatt, vagyis: 1902. évi július hó 1-ső napjáig bezárólag a telekkönyvi hatósághoz nyújtsák, mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő letelte után, ellentmondásuk többé figyelembe vétetni nem fog; 3-szor, hogy mindazok, a kik a telekkönyvi átalakítása tárgyában tett intézkedések által, nem különben azok, a kik az 1 és 2 pontban körülírt esetekben kívül az 1892. XXIX. t. cz. szerinti eljárás és az ennek folyamán történt bejegyzések által előbb nyert nyilvánkönyvi jogait bármely irányban sértve vélik, ideértve azokat is, a kik a tulajdonjog irányának az 1889. XXVIII. t. cz. 16§-sa alapján történt bejegyzését sérelemnek tartják e tekintetben felszólalásukat tartalmazó kérvényüket a telekkönyvi hatósághoz hat hónap alatt, vagyis 1902. évi július hó 1-ső napjáig bezárólag nyújtsák be mert ezen meg nem hosszabbítható záros határidő elmúltá után az átalakításkor közbejött téves bevezetésekkel származó bármilyen igényeket jóhiszemű harmadik személyek irányában többé nem érvényesíthetik, az említett bejegyzéseket pedig csak a törvény rendes útján és csak az időközben nyilvánkönyvi jogokat szerzett harmadik személyek jogainak sérelme nélkül támadhatják meg.

Együttal figyelemztetnek azokat a feleket, a kik a hitelesítő bizottságnak eredeti okiratokat adták át, hogy a mennyiben azokhoz egyszersmind egyszerű másolatokat is csatoltak vagy ilyeneket pótlólag benyújtanak, az eredetieket a telekkönyvi hatóságnál átvehetik.

A kir. törvényszék telekkönyvi hatósága.
Gyulafehérvár, 1901. december 9-én.

Prosia Romulus
kir. trvszéki bíró.

SVÁJCZI ÓRA IPAR!

Tudósítjuk a szakférfiakat, tisztelket, postai, vasut és rendőri hivatalnokokat valamint mindazokat, a kiknek jó órára szüksége van, hogy a „System Glashütte“-féle genfi Plaquem. órák egyedüli eladását elvállaltuk. Ezen órák praecizien járnak, reguláltak és kipróbáltak és minden óráért 3 évi írásbeli jótállást adunk. A külső része, mely 3 fedélből áll, divatosan és pompásan van kiállítva és pedig az ujjonnan feltalált változatlan amerikai ugynevezett Goldin ércből készítve, azonkívül egy 14 karatos arany lemezzel átvonva, miért is annyira hasonlítanak a valódi aranyhoz, hogy még a legjobb szakember sem képes megkülönböztetni egy 200 kor. értékű arany órától. A világ egyetlen órája ez, mely arany színezetét nem veszíti soha. 10.000 utánrendelés és 3000 dícsérő levél van kezükben. Egy úri vagy női óra ára 16 kor. portó és vám beszámítva. Bőrzacsók mindegyikhez ingyen. Elegáns úri és női plaqué láncok 3, 5 és 8 kor. Minden nem tetsző óra szó nélkül visszavétetik tehát nincs rizikó! Szállítás utánvétel, vagy az összeg előre beküldése mellett eszközöltetik. Rendelések „Chronos“ szállítási ház. Besei (Sváj) címzendők Svájcza a levél 25 f.-be kerül, levelező lapok 10 fill.

Uj kádfürdő!

Van szerencsém a nagyérdemű közönség becses tudomására hozni, hogy a **gyulafehérvári izr. hitközség tulajdonát képező**

KÁDFÜRDŐ

teljesen átalakítva, minden részeiben megújítva, **padosata terrarro kövesettel kirakva, új fürdőkádakkal** felszerelve és minden kényelemnek megfelelően berendezve — egészen megújított és a közhasználat számára megnyitott.

Egy fürdő ára ruhával együtt 40 kr.

A fürdő nyitva van reggeli 6 órától esti 9 óráig.

A nagyérdemű közönség becses pártfogását tisztelettel

Özv. Löwy Lipótné fürdőkezelő.

Seabury & Jonnson-féle

Benson-Tapasz

Leghathatósabb szer minden tapasztások közt.

Köszvény és hülési következmények ellen.

Megrendelhető minden gyógyszár által.

Ritz Louis & Co., Hamburg,
Holzbrücke 7—11.

BIZTOSÍTSD ÉLETEDET!

„AZ ANKER”

élet- és járadék biztosító-társaság.

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest VI. ker., Deák-tér 6. sz.
(Anker-udvar), a társaság saját házában.

Összes vagyon . . . 138 millió K.
Biztosítási állomány 505 millió K.
Eddigi kifizetések . . . 232 millió K.

1901-ben a nyereményrészesítéssel biztosítottak **vegyes és haláleseti biztosításoknál A** osztályterv szerint — úgy mint 26 év óta állandóan — az évi biztosítási díj **25%-át** kapták készpénzben kifizetve, míg a **vegyes és takarékpénztári biztosításoknál B** osztályterv szerint (évenként emelkedő osztály) a biztosítás kezdete óta befizetett összes díjak **3%-a** ugyint a biztosítási tartam **3 éve** után, **9%, 4 év** után **12%, 5 év** után **15%, 6 év** után **18%, 7 év** után **21%-a** fizettetett ki készpénzben.

Prospectussal és felvilágosítással szolgál:

Fuchs Nándor Gyulafehérvár.

Előnyös gyermekbiztosítások.

Kedvező feltételek.

OLGOSO DIJAK.

Hirdetések jutányos árban felvétetnek e lap kiadóhivatalában.

A legolcsóbb és legjobb
beszerzési forrásA legolcsóbb és legjobb
beszerzési forrás.**Biharvármegye legrégibb butortelege****PREIS MIHÁLY és fia****butorgyára****NAGYVÁRAD, Fő-utca gr. Bethlen-féle ház.**

Ajánlja a legújabb divatu és minden stylben készített

menyasszonyi kelengyék, szállodai és kávéházi teljes felszerelés és berendezések
nagy és dus választéku raktárát.

300 frton felüli megrendeléseknél bérmentesítve bármely vasuti állomáshoz szállítva.

Gyakorlott ügyvédi irnokot70—100 Kor. havi fizetés mellett
KERES**D. Grasser K. ügyvéd**

Szászsebesen.

A magyar, német és román nyelv bírása
feltétlen szükséges.**A Richter-féle
LINIMENTUM CAPS. COMP.****Horgony-Pain-Expeller**egy régi kipróbált háziszser, a mely már több
mint 33 év óta megbízható bedörzsölésül al-
kalmaztatik köszvénynél, csúznál és meghűléseknél.**Intés.** Silányabb utánzatok miatt bevásár-
láskor óvatosak legyünk és csakis
eredeti üvegeket dobozokban a „Horgony”
védjeggyel és a „Richter” cizéjegyzéssel
fogadjunk el. — 80 f., 1 k. 40 f. és 2 k. árban
a legtöbb gyógyszerárban kapható. Főraktár:
Török József, gyógyszerésznél
Budapesten.Richter F. Ad. és társa,
csász. és kir. udvari szállítók.
Rudolstadt.**Csak RETHY-félét fogadjunk el!****A valódi Rethy-féle pemetefü-cukorka
csak a készítőnél vagy az alábbi
gyógyszertárakban kapható:**Gyulafehérvár: **Frölich Gyula, Stoffer Leó**
gyógyszertárban. — Abrudbányán: **Boncz Ist-**
ván gyógyszerárban. — Szászsebesen: **Binder**
Lajos gyógyszerárban.**RITKA ALKALOM**

kiváló magyar műveknek

rendkívüli leszállított áron való beszerzésére!

RÁTH MÓRköztudomás szerint több mint négy évtizeden át
száz és száz oly művel gazdagította irodalmun-
kat, melyekről a jó öreg Toldy Ferencz irodal-
mi kézikönyvében azt írja, hogy azok**irodalmi örökségünk legfénye-
sebb lapjain vannak megörö-
sítve!**A kiadót az aggkor árnyai nyugalomra és
arra intik, hogy kiadói tevékenységét immár az
elkerülhetetlen actualis és folytatolagos művekre
szorítsa. Elhatározta tehát kiadásai készlete-
pek tetemes és többnyire valóban élvezhetlen
becsü részét tetemesen leszállított áron
ajánlani fel a művelt könyvtáraknak, ka-
szinóknak, önképzőköröknek stb. Ezen művek
jegyzéke, mely a mai irodalmi túlproduktio és
hajsza áramlatában is méltó a könyvtárak
figyelmére, és mely számos ünnepi ajándékokra
alkalmas értékes műveket — első kiadásokban és
oly fényes díszkötésekben, a minők a könyvpia-
cra sohasem jutottak — is tartalmaz, komoly reflek-tánsoknak bérmentve rendelkezésre áll. — Ez
alkalommal ajánlom a közönség pártfogásába**könyvkereskedésemet**is, az **1857-ben** az abszolutizmus legsü-
melyet tettebb germanizáló éve-
iben annyi veszély és üldözés között, mint ma-
gyar nyelvű, de világirodalmi tizletet alapítottam.
Ezen tizletem állandó szállítója a nagy országos
központi és számos vidéki könyvtárnak és az
ország minden osztályu intelligenciájának **jó-
akarásával, bizalmával sőt barátságával** foly-
ton dicsekedhetik.Sok évi szívélyes viszony Páris, London,
Róma, Németország, ugy fővárosunk legelőke-
lőbb kiadóival, képessé teszi könyvkereskedé-
semet a mai nagy concurentiával is megküzdni,
ide érve a bel- és külföldi antiquariustokat is,
ilykép jó lélekkel biztosíthatom a t. közönséget,
hogy minden irodalmi megbízás a legszoli-
dabban legjutányosabban és a legszigorubb
lelkiismeretességgel intéztetik el!**R Á T H M Ó R, Budapest, Haas-palota.****Oh jaj!****Köhögés, rekedtség és elnyálkásodás
ellen gyors és biztos hatásuak****Egger mellpasztillái****az étvágyat nem rontják és
kitünő izüek.**

Doboz 1 korna és 2 korona

Próbadoboz 50 fillér.

Fő- és szétküldési raktár:

„NÁDOR” GYÓGYSZERTÁR
Budapest V., Váci-körút 17.**Eljén!**Egger mellpastilla
csakhamar meggyógyított.Megfojt es az
átkozott köhögés!Kapható Gyulafehérváron: Frölich Gyula, Marcell Elemér, Stoffer Leó gyó-
gyzertáraiban. Nagy-Enyeden: Kovács U. József, Papp János gyógyszerárakban.

Nyom a tott Papp Györgynél Gyulafehérvárt.

Czukrázda megnyitás!Van szerencsém a n. é. közönségnek
becses tudomására hozni, hogy f. é. január
1-én Gyulafehérvárt a várbán Va-
leria-utca 23. sz. alatt egy jól berendezett**CZUKRÁZDÁT**

nyitottam.

Támaszkodva sok évi tapasztalataimra
mint czukrász, oda fogok törekedni, hogy
csak a legjobb árut szolgáljak ki és ez ál-
tal a nagyérdemű közönség bizalmát ma-
gamnak biztosítsam.Azon kéréssel fordulok a n. é. kö-
zönséghez, hogy engem ezen vállalatomban
támogatni és becses látogatásával és rend-
ményeivel megtisztelni sziveskedjék.

Tisztelettel

STATTIN ROBERT

czukrász.

Köhögés rekedtség, elnyálkás-
sodás ellen legjobbak a

Kayser-féle

mellpastilláka mit a csomagban mellékel számos bizonyít-
vány igazol. — Ára 20 és 40 fillér.
Főraktár: Stoffer Leó gyógyszerára Gyula-
fehérvárt.